

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **SATPET Production s.r.o.**
sídlem Nádražní 601/159, Přívoz, 702 00 Ostrava
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Mikulíkem Hamele, Ph.D.
sídlem J. V. Sládka 35, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: 1) R. O.

2) Statutární město Karviná
sídlem Fryštátská 72/1, Fryštát, 733 01 Karviná

3) MERANO a.s.
sídlem Na Novém poli 381/5, 733 01 Karviná

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 16. 1. 2023, č. j. MSK 161042/2022, ve věci nařízení odstranění stavby

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou z 16. 3. 2023 žalobce napadl rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje z 16. 1. 2023, č. j. MSK 161042/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti výroku I. Magistrátu města Karviné z 25. 10. 2022, kterým bylo nařízeno odstranění změny stavby skladové haly, která byla provedena bez stavebního povolení a nebyla dodatečně povolena. Současně navrhl zrušení opatření obecné povahy odpurce z 23. 4. 2018 č. 792, územního plánu Statutárního města Karviná.
2. Krajský soud usnesením z 4. 8. 2023, č. j. 25 A 18/2023-68, vyloučil z řízení vedeného pod sp. zn. 25 A 18/2023 k samostatnému projednání návrh za zrušení opatření obecné povahy – územního plánu Statutárního města Karviná, který byl dále veden pod sp. zn. 76 A 3/2023. O návrhu rozhodl dne 19. 1. 2024 tak, že jej usnesením č. j. 76 A 3/2023-76 odmítl pro opožděnost. S žalobou proti rozhodnutí o nařízení odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nelze učinit návrh na zrušení územně plánovací dokumentace, mezi které územní plán patří. V takovém řízení totiž není splněna podmínka užití tohoto územního plánu. Lze podat pouze obecný návrh na přezkum, pro který však platí roční lhůta podle § 101b odst. 1 s. ř. s., která již marně uplynula.
3. Žalobce v žalobce uvedl, že je vlastníkem pozemku p. č. 1156/39 a p. č. 1156/41 v katastrálním území Ráj. Na pozemku p. č. 1156/39 stojí stavba bez čísla popisného, ve které má žalobce provozovnu. Byla zkolaudována v roce 2006 jako sklad hutního materiálu a žalobce ji koupil v roce 2012 jako výrobní halu, neboť takto byla zapsána v katastru nemovitostí. V roce 2013 pojal žalobce úmysl vybudovat k hale, resp. ke kontejnerům, které k hale připojil, přípojku vody, což nebylo možné z důvodu malé kapacity vodovodního řadu. V roce 2017 požádal o připojení znovu. Mezitím provedl přístavbu haly. Stavební povolení do té doby nebylo možno získat z důvodu nedostatku zásobování vodou. V roce 2018 byl schválen nový územní plán města Karviné. V něm došlo ke změně ploch smíšených, výrobních, mezi kterými byly i plochy, na kterých stojí předmětná hala, na plochu pro individuální bydlení. U navrhovatele proběhla kontrola stavebního úřadu dne 26. 5. 2020, na jejímž základě bylo zahájeno řízení o odstranění stavby, jež vyústilo v nyní napadené rozhodnutí. Toto se zakládá na změně využití pozemků navrhovatele napadeným územním plánem, který žalobce současně podaným návrhem navrhoval zrušit pro pochybení při jeho přijímání, nezákonnost a neproporcionalitu.
4. Žalobce zdůraznil, že halu užívá stále jako sklad hutního materiálu, došlo pouze k doplnění o kancelář 2x2x4m ze sádkartonu. Dále nově dochází k dělení skladových plechů na menší, popř. tvarují na plechy trapézové. Vše se děje na jedné lince. Dosavadní bezpečný osmiletý provoz v provozovně včetně proběhlých kontrol prokazují, že provoz neohrožuje, zdraví, život, bezpečnost ani životní prostředí. Postup stavebního úřadu žalobce považuje za šikanu, směřující k likvidaci podnikání žalobce.

5. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, neboť většina žalobních námitek opakuje námitky odvolací. Žalobní argumentace nezpůsobila změnu jeho procesního stanoviska.
6. Statutární město Karviná navrhlo zamítnutí žaloby, která podle něj neobsahuje příslušné žalobní body. Žalobce uplatnil pouze námitky směřující vůči územnímu plánu města Karviná. Ty se však míjí s důvody, o které žalovaný své rozhodnutí opřel. Správní řízení je vedeno o odstranění tzv. „černé stavby“, tj. stavby bez provedení bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující, a stavba nebyla dodatečně povolena. V tomto řízení nebylo územní plán vůbec aplikován.
7. R. O. a MERANO a. s. se ve věci nijak nevyjádřily.
8. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
9. Ze správního spisu vyplývá následující. Žalobce oznámil stavebnímu úřadu změnu v užívání předmětné haly. Při kontrolní prohlídce dne 26. 5. 2020 předmětné skladové haly zjistil stavební úřad, že v srpnu roku 2019 došlo k provedení změny stavby, spočívající v provedení jednopodlažní přístavby bez základů o rozměrech 6x2,5m a výšky 2,6m s plochou střechou a plechovou konstrukcí. Se skladovou halou je propojena otvorem ve východní stěně o šířce 2,35m. V roce 2012 byly provedeny stavební úpravy, spočívající v přičkách ze sádkokartonu, které tvoří kancelář 3x2m. Kontrolní prohlídky se zúčastnil též zmocněnec žalobce.
10. Stavební úřad dospěl k závěru, že uvedená přístavba vyžadovala v době jejího provedení a dosud vyžaduje stavební povolení podle § 108 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, vybudování otvoru a příček stavební ohlášení podle § 104 odst. 1 písm. k) stavebního zákona. Stavební úřad proto podle § 129 odst. 2 stavebního zákona dne 24. 8. 2020 oznámil žalobci zahájení řízení o odstranění změny stavby, spočívající – ve stručnosti – v přístavbě, včetně probourání otvoru a příček za účele vytvoření kanceláře.
11. Žalobce dne 16. 9. 2020 požádal o dodatečné povolení změny stavby. Dne 24. 2. 2021 stavební úřad žádost o dodatečné povolení změny stavby zamítnul z důvodu negativního závazného stanoviska orgánu územního plánování ze dne 9. 12. 2020.
12. K odvolání žalobce Krajský úřad Moravskoslezského kraje dne 15. 7. 2021 rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení změny stavby částečně změnil ohledně ustanovení správního řádu, podle kterého byla žádost zamítnuta, ve zbytku jej potvrdil.
13. Dne 19. 7. 2022 stavební úřad zastavil řízení o odstranění změny stavby ve vztahu k stavebním úpravám za účelem vzniku kanceláře, neboť žalobce prohlásil, že tyto bude užívat jako sklad, tedy v souladu s kolaudačním rozhodnutím, a stavební úřad proto přehodnotil svůj předchozí závěr o nutnosti ohlášení těchto změn podle § 104 odst. 1 písm. k) stavebního zákona, a uzavřel, že změna nevyžaduje stavební ohlášení podle § 104 odst. 1 písm. d) stavebního zákona.

14. Následně dne 20. 7. 2022 stavební úřad oznámil žalobci pokračování v řízení o odstranění změny stavby skladové haly. Předmětem odstraňovacího řízení je pouze přístavba skladové haly včetně spojovacího otvoru ve východní stěně.
15. Dne 25. 10. 2022 stavební úřad nařídil žalobci odstranění změny stavby skladové haly (přístavby), neboť byla provedena bez stavebního povolení, ani nebyla dodatečně povolena, a obnovení předcházejícího stavu skladové haly, spočívající v provedení opláštění otvoru šířky 2,35m ve východní stěně, neboť jde o stavební úpravu vyžadující ohlášení, ale ohlášena nebyla.
16. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Ve vztahu k přístavbě uvedl, že jde o vysloužilý námořní kontejner, který v žádném případě nelze považovat za stavbu, ale jde o věc movitou. Není součástí žádné stavby, pouze je přisunuta k hale a mezera je zafoukaná PUR pěnou. Otvor ve zdi ohlášení nepotřebuje.
17. O odvolání rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutí. Rozhodnutí stavebního úřadu shledal zákonné i věcně správné, souladné s § 129 stavebního zákona. Přístavba a otvor byly provedeny bez stavebního povolení a ohlášení, které podle stavebního zákona vyžadují, žádost o dodatečné stavební povolení byla zamítnuta. Žalobce je vlastníkem stavby. Přístavba je stavbou ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona; stavbou jsou totiž i výrobky, které účelem, ke kterému mají být užívány, plní funkce, které by plnily stavby vzniklé stavební činností, a to i tehdy, pokud tuto funkci plní jen krátkodobě. Podle § 3 odst. 2 stavebního zákona v pochybnostech je rozhodující stanovisko stavebního úřadu. Podle 2 odst. 5 písm. b) stavebního zákona je změnou dokončené stavby přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně spojena se stávající stavbou, což posuzovaná přístavba splňuje. Žalovaný neuvěřil tvrzení žalobce, že otvor ve východní stěně haly byl proveden před rokem 2018 a byl zakryt plechem, protože údaj o vybudování otvoru v roce 2019, stejně jako přístavby, sdělil žalobce sám při kontrolní prohlídce a v průběhu řízení jej nikdy nerozporoval. I kdyby však byl realizován před rokem 2018, vyžadoval by stavební ohlášení podle 104 stavebního zákona.
18. O žalobním námitkám krajský soud uvádí následující:
19. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, *stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.*
20. Jak vyplývá již z jazykového znění citovaného ustanovení, pro nařízení odstranění stavby je podstatné pouze to, zda stavba byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem a nebyla povolena ani dodatečně. Žalovaný a stavení úřad se proto správně zaměřili pouze na zjištění těchto podstatných skutečností a toho, zda žalobce je vlastníkem předmětné haly a odstraňované přístavby. Ohledně těchto podstatných skutečností žalobce nenamítá v žalobě nic. V řízení přitom bylo prokázáno, že přístavba byla provedena bez stavebního povolení a že žádost o dodatečné povolení stavby byla pravomocně zamítnuta. Stavebnímu úřadu nezbylo než postupovat v souladu s § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a nařídil žalobci odstranění stavby.
21. Veškeré žalobní námitky směřují k tomu, že provedení přístavby nebrání územně plánovací dokumentace, konkrétně územní plán, který byl podle žalobce změněn nezákonně a vůči žalobci šikovní, a že postup stavebního úřadu je neproporcionální. Tyto námitky

však byly relevantní v řízení o dodatečném povolení stavby, případně poté ve správní žalobě proti negativnímu rozhodnutí o dodatečném povolení stavby a v incidenčním přezkumu územního plánu spojeném s takovou správní žalobou. Žalobce této možnost nevyužil. Řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby jsou dvě samostatná správní řízení, v každém z nich stavební úřad zkoumá naplnění odlišných zákonných podmínek. Ze stejného důvodu se námitkami, relevantními v řízení o dodatečném povolení stavby, nemůže v řízení proti rozhodnutí o odstranění stavby zabývat ani soud (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 368/2017-48).

22. Vzhledem k tomu, že námitky, které žalobce v žalobě vznesl, se míjejí s důvody napadeného rozhodnutí a směřují do řízení o dodatečném povolení stavby, které soud již nemůže přezkoumávat, krajský soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou.
23. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).
24. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení podle obsahu spisu žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, které jim uložil soud, nevznikly, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 25. ledna 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

